

ΕΤΟΣ 71ο

13 Αυγούστου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 33 (3663)

Ο ΜΟΧΘΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΠΟΡΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Έχουμε έπισημάνει κι άλλοτε ότι ο άπόστολος Παύλος άντιμετωπίζει συχνά τό πρόβλημα τής διαιρέσεως τών χριστιανών τής Κορίνθου. Στήν Έκκλησία αυτή είχαν δημιουργηθεί ομάδες κάθε μία από τίς όποίες έδειχνε θαυμασμό και έκτίμηση σ' έναν Άπόστολο, πού τόν θεωρούσε άνώτερο από τούς άλλους. Ο Παύλος στά πρώτα τέσσερα κεφάλαια τής έπιστολής του προσπαθεί νά άντιμετωπίσει τήν διάσπαση τής ένότητος τής Έκκλησίας τής Κορίνθου.

Η παρούσα περικοπή είναι ειλημμένη από τό δ' κεφάλαιο τής έπιστολής, όπου ο Άπόστολος περιγράφει μέ έντονα χρώματα τίς δυσκολίες στήν άποστολή διαδόσεως του Εύαγγελίου και τόν μόχθο πού κατέβαλαν οι Άπόστολοι γιά τήν θεμελίωση τών κατά τόπους Έκκλησιών. Όμως, μέ τό βαρύ και έπίμοχθο αυτό έργο ο Παύλος έχει τήν συνειδηση ότι συμμετέχει στά παθήματα του Ίησου Χριστου και ότι άποκτᾶ τό προνόμιο νά έκθέτει τόν έαυτό του στον κίνδυνο του θανάτου, χάριν του Εύαγγελίου του Χριστου.

Γι' αυτό και άντιδιαστέλλοντας τήν έπίπονη άποστολική ζωή πρὸς τήν άυταρέσκεια και τόν πνευματικό έφησυχασμό τών Κορινθίων, οι όποιοι πίστευαν ότι ήδη είχαν λάβει τήν πληρότητα τής μακαριότητος του μέλλοντος αιώνος, αναγκάζεται νά παρουσιάσει τά δεινά, τούς κινδύνους και τούς έξευτελισμούς πού ύφίστανται οι άληθινοί Άπόστολοι. Δηλαδή, τά στοιχεία εκείνα πού συμβάλλουν περισσότερο από ότιδήποτε άλλο στήν άυθεντικότητα τής χριστιανικής βιοτής, ως ζωής μαρτυρίου και μαρτυρίας τής άλήθειας.

«Θέατρον τῷ κόσμῳ καί άγγέλοις καί ανθρώποις»

Θέλοντας, λοιπόν, νά τούς ύπενθυμίσει τί σημαίνει άποστολική ζωή,

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. δ΄ 9-16)

Τό αποστολικό ἔργο

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδοροῦμεν εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγὸς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

ὡς ἐπικρεμάμενη ἀπειλή τοῦ θανάτου, γράφει «μου φαίνεται, ὅμως, ὅτι ὁ Θεός σέ ἐμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἔδωσε τὴν τελευταία θέση, σάν νά εἴμαστε καταδικασμένοι σέ θάνατο. Ἐπειδὴ γίναμε θέατρο, θέαμα δηλαδή, γιά τόν κόσμο, γιά ἀγγέλους καί ἀνθρώπους». Ἐδῶ μέ τὴν λέξη «θέατρο» ὑπονοεῖ τό ρωμαϊκό θέατρο, τό στάδιο μέ τίς φοβερές σκηνές τῶν καταδίκων σέ θάνατο, καί μάλιστα ἐνώπιον πάντων. «Οὐκ ἐν γωνίᾳ μῆ οὐδὲ ἐν μικρῷ τῆς οἰκουμένης μέρει ταῦτα πάσχομεν», σημειώνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, «ἀλλά πανταχοῦ καί ἐπὶ πάντων», δηλαδή παντοῦ καί ἐνώπιον ὄλων.

Ἡ σταυρική θεολογία τοῦ Παύλου

Εὐθύς ἀμέσως ἀκολουθοῦν δυνατά ἀντιθετικά σχήματα πού κατανοοῦνται μέσα στήν προοπτική τῆς σταυρικής θεολογίας τοῦ Παύλου, στό πρότυπο τοῦ προφήτη τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί, βεβαίως, τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Παῦλος χαρακτηρίζει τοὺς Κορινθίους «φρόνιμους, ἰσχυροὺς, ἔνδοξους», ἐνῶ, ἀντιθέτως, ὀνομάζει τοὺς Ἀποστόλους «μωρούς, ἀσθενεῖς καί ἄτιμους». Μέ τοὺς πρώτους προσδιορισμούς ἀποδοκιμάζει, μέ ἐλαφρά εἰρωνεῖα ἀναμεμειγμένη μέ πικρία, τὴν αὐτάρκεια καί φιλαυτία τῶν Κορινθίων. Μέ τοὺς δευτέρους ἐξαίρει τρεῖς θεμελιώδεις συντελεστές τῆς ἀποστολικῆς ζωῆς καί διακονίας στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐφόσον τό κήρυγμα περὶ τοῦ Σταυροῦ ἐκλαμβανόταν ἀπό τοὺς μή πιστεύοντες ὡς «μωρία» καί ὡς «σκάνδαλον» (Α΄ Κορ. 1,18-21.23), ἦταν ἐπόμενο νά χαρακτηρίζονται ἀνόητοι καί οἱ κήρυκες τοῦ μυστηρίου τοῦ Σταυροῦ. Οἱ διωγμοὶ καί ἡ περιφρόνηση πρὸς αὐτούς, ἡ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, νομίζω ὅτι ἐμᾶς τοὺς ἀποστόλους ὁ Θεός μᾶς ἔδειξε στήν τελευταία δέση ὡς μελλοθανάτους, γιατί γίναμε θέαμα σέ ὅλον τόν κόσμο, καί στοὺς ἀγγέλους καί στοὺς ἀνθρώπους. Ἐμεῖς θεωρούμαστε μωροὶ χάριν τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ ἐσεῖς εἶστε φρόνιμοι κατά Χριστόν. Ἐμεῖς εἴμαστε ἀδύνατοι, ἐνῶ ἐσεῖς εἶστε δυνατοί. Ἐσεῖς εἶστε τιμημένοι, ἐνῶ ἐμεῖς εἴμαστε χωρίς τιμές. Μέχρι αὐτὴ τὴν ὥρα καί πεινάμε καί διψᾶμε καί εἴμαστε γυμνοὶ καί δεχόμαστε ραπίσματα καί δέν ἔχουμε μόνιμη κατοικία, καί κουραζόμαστε ἐργαζόμενοι μέ τὰ ἴδια μας τὰ χέρια. Ὅταν μᾶς βρίζουν, ἐμεῖς ἀπαντᾶμε μέ καλά λόγια· ὅταν μᾶς καταδιώκουν, κάνουμε ὑπομονή· ὅταν μᾶς συκοφαντοῦν, μιᾶμε μέ καλοσύνη. Ἐχουμε γίνει σάν σκουπίδια ὅλου τοῦ κόσμου, μέχρι αὐτὴ τὴν ὥρα θεωρούμαστε σκουπίδι ὅλων. Δέν τὰ γράφω αὐτά γιὰ νά σᾶς κάνω νά ντραπεῖτε, ἀλλά γιὰ νά σᾶς συμβουλευσω σάν ἀγαπητὰ μου τέκνα. Γιατί, πράγματι, μπορεῖ νά ἔχετε χιλιάδες δασκάλους στήν κατά Χριστόν ζωὴ σας, δέν ἔχετε ὅμως πολλοὺς πατέρες, γιατί στήν ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ ζωὴ σας ἐγὼ σᾶς γέννησα διὰ τοῦ εὐαγγελίου. Λοιπόν, σᾶς παρακαλῶ νά γίνετε μιμητές μου.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἔλλειψη ἀνθρώπινης τιμῆς καί ἀναγνωρίσεως φανερώνουν ὅτι κύριο μέλημά τους ἦταν τὸ σταυρικό ἦθος πού ἐνέπνεε τὴν ἀποστολική τους δράση.

Οἱ Ἀπόστολοι πεινοῦν, διψοῦν, ὑποφέρουν ἀπὸ γύμνια, δέχονται προσβολές, κοπιᾶζουν καί ἐργάζονται μέ τὰ ἴδια τους τὰ χέρια γιὰ νά μὴν ἐπιβαρύνουν κανέναν. Ὅλα αὐτὰ ὁ Παῦλος τὰ ἀποδέχεται ἐκουσίως, δηλαδή μέ τὴν ἐν Χριστῷ ἐλευθερία τῆς ὑπάρξεώς του. Ἡ ὀλοκληρωμένη ἀφοσίωση καί διακονία του στό ἔργο τοῦ Χριστοῦ τόν κάνει νά γίνεται θέατρο καί θέαμα στόν κόσμο καί τοὺς ἀγγέλους, πού τόν θαυμάζουν, ἀλλά καί τῶν ἀνθρώπων, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων τόν χλευάζουν.

Ἡ ζωὴ τοῦ Παύλου ὡς ἀντανάκλαση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ

Ὁ Ἀπόστολος, ἀφου ἐπισημαίνει ὅτι ὁ γνήσιος μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ στίς ὕβρεις τῶν ἀνθρώπων ἀπαντᾶ μέ προσευχή, στήν καταδίωξη μέ ἀνοχή καί στίς συκοφαντίες τους μέ καλοσύνη, ζητᾶ ἀπὸ τοὺς Κορινθίους νά τόν θεωροῦν ὡς πατέρα τους, καθότι τοὺς γέννησε στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ μέ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Γι' αὐτό καί τοὺς προτρέπει παρακλητικά νά τόν μιμοῦνται, ὅπως ὁ ἴδιος μιμεῖται τόν Χριστό (Α' Κορ. 11,1). Ἡ ἀποδοχὴ τῆς πατρικῆς ἀγάπης τοῦ Παύλου, ἡ ὁποία εἶναι ἀκτινοβολία τῆς ζωῆς καί τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, βοηθᾶ τοὺς Κορινθίους νά ὑπερβοῦν τίς διαιρέσεις, τὰ σχίσματα, τὴν αὐταρέσκεια καί ὀτιδήποτε

13 Αυγούστου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Απόδοση τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως.

Μετάθεσις τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Μαζιμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἦχος: α – Ἑωθινόν: Γ΄ – Απόστολος: Α΄ Κορ. δ΄ 9-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιζ΄ 14-23.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Αυγούστου, ΙΑ΄ Ματθαίου.

Απόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιη΄ 23-35.

ἄλλο ἐμποδίζει τό ἔργο τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας. Ὁ Ἀπόστολος γίνεται φῶς σέ αὐτούς πού βρίσκονται στό σκότος, ὅταν στήν ἀπαράδεκτη συμπεριφορά τους συνεχίζει νά τούς προσφέρει τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, πού κατευθύνει τόν ἄνθρωπο στόν ἀγιασμό καί τήν ἀπολύτρωση.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΒΛΑΣΙΟΥ ΙΩ. ΦΕΙΛΑ

Ὁμοτ. Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

ὑπό τό φῶς τῆς κανονικῆς παραδόσεως

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 17x24, σελ. 800)

Στήν παροῦσα μελέτη ἐξετάζεται ἡ διαχρονική ἀλληλέγγυα συζυγία τῆς Κανονικῆς παραδόσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μέ τή σχετική Νομοθεσία τῆς Πολιτείας, συζυγία ἡ ὁποία ἐκφράσθηκε μέ τήν πλήρη ἐφαρμογή τῶν ἱερῶν Κανόνων στή συνταγματικῶς κατοχυρωμένη Καταστατική Νομοθεσία. Συγχρόνως, παρατίθεται καί ἡ Καταστατική Νομοθεσία τόσο τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅσο καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης καί τῆς Δωδεκανήσου, ἤτοι τῆς ἐν Ἑλλάδι κανονικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τό θεματολόγιο τῆς μελέτης διαμορφώθηκε στή βάση τῶν συνταγματικῶς κατοχυρωμένων ἀλληλέγγυων σχέσεων καί τῶν διακριτῶν ρόλων Ἐκκλησίας καί Κράτους, διαιρεῖται δέ σέ πέντε μέρη τῶν δύο κεφαλαίων ἕκαστο. Στό Α΄ μέρος ἐξετάζεται ἡ σχέση τῶν πηγῶν τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, στό Β΄ τονίζονται ἡ θέσιση, τό θεματολόγιο καί ὁ σκοπός τῶν ἱερῶν Κανόνων τῶν Οἰκουμενικῶν καί Τοπικῶν Συνόδων, στό Γ΄ ἡ διοικητική ὀργάνωση τῆς ἐπίγειας Ἐκκλησίας, στό Δ΄ ἡ ἀπονομή τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης καί στό Ε΄ ἡ διαχρονική παράδοση τῆς βυζαντινῆς συναλληλίας γιά τήν ἀλληλέγγυα σχέση Ἐκκλησίας καί Πολιτείας.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---